

andre annoncer, blot med en undertekst, hvor der står, at nu skal statsministeren hen og vaske hænder, for der er jo travlt ved håndvasken i øjeblikket. Det må være det, de oprullede ærmer gælder.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg skal lige nævne, hvem der står på listen for korte bemærkninger, sådan at man kan holde sig klar: Fru Pernille Frahm, hr. Villy Søvnald, hr. Ole Sohn, hr. Frank Aaen, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Kristen Touborg, fru Jette Gottlieb og hr. Mogens Andreasen, og så tror jeg, at vi nærmer os afslutningen på de korte bemærkninger til hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Så, nu begynder det at rykke, for nu får vi lidt at vide om, hvad det er, cliffhængerens vil vise i næste afsnit. Er det nu f.eks. ATP, der skal fremtidssikres? Det venter vi jo spændt på i de små hjem.

Så vil jeg sige til denne her proces: Nej, den har bestemt ikke været smuk. En anden gang vil jeg anbefale, at man prøver med ærlighed og så ikke bruger så meget krudt på at lytte til andres valgløfter, men koncentrerer sig om sine egne. Det er en god ting.

De meget dramatiske beregninger, som vi i SF har fremlagt, dels vores egne, men også fra Boligselskabernes Landsforening, fra Ældre Sagen, fra flere andre, er ikke blevet tilbagevist. Der har været meget retorik om de her tal, men der har ikke været én eneste tilbagevisning af de tal, der er blevet fremlagt.

De to år, som folk mister på deres førtidspension, jamen det er jo ikke et spørgsmål om at lave store, specielle tankesæt, det er et spørgsmål om at lægge sammen og især trække fra.

Så vil jeg til sidst, for nu er det min sidste korte bemærkning, har jeg fået at vide, sige til Socialdemokratiet: Vi har brug for jer. Vi har brug for, at I kommer over på den rigtige hest igen. Vi har brug for jer til at trække i den rigtige retning. Så jeg håber, at alt det her sprælereri, I er ude i nu, ikke betyder, at I synker længere og længere ned i kviksandet. Hold op med det. Se at komme op på den rigtige hest igen!

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Fru Pernille Frahm og fru Inge Refshauge beskæftigede sig med førtidspensionisterne, og

det skulle åbenbart leve som en myte, at den konsekvens, at folkepensionsalderen nedsættes til 65 år, betyder, at førtidspensionisterne mister penge.

Det har helt forbigået de ærede taleres opmærksomhed, hvad socialministeren – i øvrigt vel også andre ministre – har bekræftet. Meningen med at nedsætte folkepensionsalderen til 65 år er ikke, at der skal spares på førtidspensionisterne, og at det skal udløse besparelser, som skal scores af statskassen. Det er ikke meningen.

Hvordan det teknisk skal løses, vil fremgå af det lovforslag, der bliver fremsat efter jul. Så drop den myte. Lad være med at gå og skræm landets førtidspensionister på det punkt. Det er der ikke grundlag for. Klap hesten, og vent på et lovforslag!

Så gør fru Pernille Frahm det åbenbart til et problem, at en nedsat folkepensionsalder betyder, at der skal ses på ATP, på arbejdsmarkedspensioner, og så gør det til et stort problem. Det behøver ikke at være det store problem, medmindre man gør det til det.

Jeg er også interesseret i, Socialdemokratiet er også interesseret i, at der stadig eksisterer en god politisk dialog med SF, men så må også SF deltage i en diskussion om, hvordan vi forandrer, og at forandring også indebærer, at man er nødt til at møblere om her og dér, også på noget, der kan gøre lidt ondt.

Men det er jo langtidssikringen af velfærdssamfundet, som er det grundlæggende, og vi kæmper i øjeblikket en tilsyneladende indædt kamp for at sikre, at det her land kan forandre sig. Og hver eneste gang, vi kommer med nogle ting, så er der et hjørne, og så er der et hjørne, og så er der et hjørne, der ikke må røres ved.

Hvis man ikke må røre ved nogen hjørner, kan man ikke røre ved noget som helst.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er også min sidste korte bemærkning.

Hr. Jan Petersen forstår ikke indignationen og spørger retorisk i sit sidste indlæg til mig: Hvem har sagt, at det får den virkning?

Må jeg godt sige, at det ikke er specielt svært. Det er den almindelige øvelse, der hedder at lægge tal sammen, nemlig: Hvad er virkningen af samtidig at skære i boligydelsen, forhøje kontingentet, fjerne skatteværet i højskattekommunerne, forringe medicintilskudsordningerne og forringe kontanthjælpsordningerne? Hvis man lægger det sammen, kan man lave en